

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 27 april 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot U. Bottermans-Boddenberg

(Mål C-114/11) ⁽¹⁾

(Artiklarna 18 EG och 39 EG — Fordon — Användande i en medlemsstat av ett privat motorfordon som är registrerat i en annan medlemsstat — Uttag av en avgift för detta fordon i den första medlemsstaten första gången fordonet används på det nationella vägnätet — Fordon som tagits med vid flyttning till den första medlemsstaten och som används såväl privat som för transport till arbetsplatsen i den andra medlemsstaten)

(2012/C 258/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: U. Bottermans-Boddenberg

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artiklarna 18 EG och 39 EG (nu artiklarna 21 FEUF och 45 FEUF) — Nationell lagstiftning enligt vilken det ska erläggas registreringsavgift första gången ett fordon används på det nationella vägnätet — Uttag av avgift av en person som har flyttat från en annan medlemsstat i vilken vederbörande är medborgare och som permanent använder ett fordon, del av flyttlasset, som är registrerat i denna stat för privata och yrkesmässiga ändamål, inbegripet transport till arbetsplatsen i den andra medlemsstaten

Avgörande

Artikel 39 EG ska tolkas så att denna bestämmelse inte utgör hinder för att en medlemsstat i sin nationella lagstiftning stadgar att en person som är bosatt i denna stat och som har flyttat dit från en annan medlemsstat och som har tagit med sig ett fordon, vilket är registrerat i den andra medlemsstaten, ska betala en avgift första gången fordonet används på det nationella vägnätet som motsvarar den avgift som vanligen ska erläggas vid registrering av ett fordon i den första medlemsstaten, när fordonet huvudsakligen används permanent av denna person i den första medlemsstaten, även om användandet inbegriper transport till arbetsplatsen i den andra medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 152 av den 21.5.2011

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 26 april 2012 — Deichmann SE mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-307/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 7.1 b — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Figurmärke föreställande en vinkel med streckade kanter)

(2012/C 258/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deichmann SE (ombud: O. Rauscher, Rechtsanwalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: K. Klüpfel)

Saken

Överklagande av tribunalens (sjunde avdelningen) dom av den 13 april 2011 — Deichmann SE mot kommissionen (T-202/09) i vilken tribunalen ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnds beslut av den 3 april 2009 att avslå överklagandet av granskarens beslut att inte tillåta registrering av ett figurmärke, föreställande en vinkel med streckade kanter, som gemenskapsvarumärke för vissa varor i klasserna 10 och 25 — Varumärkets särskiljningsförmåga

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Deichmann SE ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.09.2011.

Överklagande ingett den 11 maj 2012 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 mars 2012 i de förenade målen T-29/10 och T-33/10, Nederländerna och ING Groep mot kommissionen

(Mål C-224/12 P)

(2012/C 258/14)

Rättegångsspråk: nederländska, engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, S. Noë och H. van Fliet)

Övriga parter i målet: Konungariket Nederländerna, ING Groep NV och De Nederlandsche Bank

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 mars 2012, delgiven kommissionen den 6 mars 2012, i de förenade målen T-29/10 och T-33/10, Nederländerna och ING Groep mot kommissionen,
- avvisa yrkandena om delvis ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut ⁽¹⁾ av den 18 mars 2009 om det statliga stöd C-10/09 (f.d. N 138/09) som Nederländerna har genomfört till förmån för ING:s kreditmöjlighet för illikvida medel och omstruktureringsplan,
- förplikta övriga parter att ersätta rättegångskostnaderna,
- i andra hand;
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,
- besluta om rättegångskostnaderna i tribunalen och med anledning av överklagandet senare, och i tredje hand,
- ogiltigförklara artikel 2 tredje stycket i det omtvistade beslutet, och
- förplikta övriga parter att ersätta kostnaderna för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att den överklagade domen ska upphävas av följande skäl:

För det första saknas en rättslig skyldighet att tillämpa principen om en privat investerare i en marknadsekonomi i en situation som avser en ändring av återbetalningsvillkoren för en statlig stödåtgärd.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig bedömning av de inkomster som medlemsstaten fått som följd av de ändrade återbetalningsvillkoren, vilka undersökts i kommissionens beslut av den 18 november 2009 om det statliga stöd C 10/09 (f.d. 138/09) som Nederländerna har genomfört till förmån för ING:s kreditmöjlighet för illikvida medel och omstruktureringsplan (det omtvistade beslutet).

För det tredje saknade tribunalen behörighet, även om kommissionen felaktigt hade klassificerat de ändrade återbetalningsvillkoren som statligt stöd, att ogiltigförklara artikel 2 första stycket i det omtvistade beslutet i dess helhet.

För det fjärde förefaller tribunalen ha gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att finna att artikel 2 andra

stycket i det omtvistade beslutet nödvändigtvis var rättstridig, eftersom kommissionen felaktigt hade fastställt att det fanns inslag av statligt stöd i de ändrade återbetalningsvillkoren.

För det femte beslutade tribunalen utanför de anförda yrkandena när den ogiltigförklarade artikel 2 andra stycket i det omtvistade beslutet och bilaga II till detta.

För det sjätte, och i andra and, gjorde sig tribunalen skyldig till en felaktig rättstillämpning när den efter att rättsenligt ha ogiltigförklarat artikel 2 första och andra styckena i det omtvistade beslutet och bilaga II i detta, ogiltigförklarade artikel 2 tredje stycket i det omtvistade beslutet utan att detta följde av den första ogiltigförklaringen.

⁽¹⁾ Beslut 2010/608/EG (EUT L 274, s. 139)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 29 maj 2012 — Citroën Belux NV mot Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Mål C-265/12)

(2012/C 258/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Citroën Belux NV

Svarande: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.9 i direktiv 2005/29/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder mot en sådan bestämmelse som artikel 72 WMPC, ⁽²⁾ genom vilken — med förbehåll för det begränsade antal fall som räknas upp i lagen — ett generellt förbud införs mot kombinationserbjudanden till konsumenter så snart minst en del utgörs av en finansiell tjänst?